

Věc: STÍŽNOST na postup

Dne 24. 8. 2017 nám bylo doručeno Rozhodnutí ve věci dvou ochranných známek s tím, že je možné podat rozklad. Vzhledem k tomu, že nejen z předešlého správního kroku, ale i z Odůvodnění v Rozhodnutí vyplývá, že se Úřad v rámci věcného průzkumu nijak nevypořádal s vyjádřeními a argumenty z naší strany, považujeme za krácení svých práv, že již bylo vydáno Rozhodnutí, aniž by k vypořádání našich podnětů došlo. Považujeme to za nesprávné – z věcného hlediska to znamená, že věcný průzkum byl realizován pouze formálně, formálně byly dodrženy termíny, ale *po obsahové/věcné stránce byly naše podněty ignorovány, tj. věcný průzkum nebyl dokončen.* Není akceptovatelné, aby bylo požadováno, aby stejná fakta musela být předkládána k rozkladu (který je zpoplatněn dalším poplatkem), protože je úřad neanalyzoval v rámci řízení předcházejícímu vydání Rozhodnutí.

Úřad ve své korespondenci pouze opakuje vyjádření žadatele, ale nijak na jeho argumenty nereaguje (pouze kopíruje, „co přihlašovatel uvádí“).

Nepředkládá důkaz o opaku (protože mnohdy to nelze, jelikož má přihlašovatel fakticky pravdu), aby doložil on svůj ryze subjektivní názor, který je někdy až naivně diletantský, Nedokládá, o co se v zákoně opírá on (proč je třeba některá z našich argumentací nedostatečná) a proč tedy **argumentaci přihlašovatele tímto zcela ignoruje** a pouze, bez dalšího, opakuje/kopíruje (i s chybou) svůj – dle nás v mnohých bodech nesprávný - postoj jako by přihlašovatel ničím neargumentoval.

Argumenty přihlašovatele tak v podstatě nejsou ani rozporovány – to je na jednu stranu v pořádku proto, že je z námi předkládaných důkazů zjevné, že máme pravdu a není na to co říci k popření zdroje dané informace. Tudíž to, že to Úřad nerozporuje, svědčí o tom, že nemá co rozporovat – v takovém případě měl ale svou argumentaci „stáhnout“, vzít zpět, a svůj postoj tomu upravit!

Příklady těchto konkrétních důkazů (jakož i doklad o tom, že byl úřad opětovně upozorňován, že nejsou řádně vypořádány) – viz všechny předešlé korespondence přihlašovatele před vydáním Rozhodnutí. Není-li zjevné, o které všechny jde, dodáme jako opakovaný důkazní materiál.
(Např. není možné, aby jakýkoliv nahodilý výraz v novinovém titulku o – ještě navíc zahraničním - nápadu byl argumentem, že jde o existující službu či zboží – nehledě na to, že by to bylo snadno zneužitelné. /A to pomíjíme fakt, že slovo „e-book“ neznačí „čtečku“ či podobně/.
Také není zdůvodněno, podle jaké nahodilosti úřad vybírá vždy jiný internetový vyhledávač a dle jakého algoritmu odkazuje na relevanci svého názoru z něj „vyplývajícího“, když nejde o zdroj informace. Atd.)

Máme za to, že v rámci spravedlivého řízení, je před vydáním rozhodnutí nezbytné a povinností

úřadu v rámci řízení, aby se úřad věcně, fakticky a s oporou v zákoně (nikoli jen opakováním svých šablonovitých argumentů, potažmo laických názorů), jakož i neoddiskutovatelně a nikoli diletantsky vypořádal s argumenty přihlašovatele (nikoli mu **pouze mechanicky „umožnil“ se vyjádřit**). A pokud proti nim nemá faktický protiargument, který jej zvrátí, je zjevné, že nelze uzavřít projednání tím, že v případě „tvrzení proti tvrzení“ je tvrzení úřadu (opřené nikoli o fakta, nikoli o ustálený výklad v oboru, kterého se OZ týká, nikoli o FUNDOVANÝ rozbor pojmu... tedy o pouhý subjektivní *názor* nefundovaného úředníka) bezdůvodně nadřazené tvrzení přihlašovatele, který předložil argument, jež úřad v mnohém nerozporoval.

Nelze na vše, co je zpochybnitelné, reagovat mantrou „to je naše ustálená praxe“ (která nebyla a není vždy stejně uchopitelná).

Ba naopak dle litery zákona je **v případě pochybností** správný takový postoj, že úřad vyjde vstříc požadavku přihlašovatele. (Zde podotýkáme, že i on se opíral o svou ustálenou praxi s ÚPV)

Závěr

Z výše uvedeného vyplývá, že úřad se v rámci předešlých kroků řízení nevypořádal s řadou argumentů přihlašovatele, **byť na to byl dokonce upozorněn**, když v dalším kroku pracoval s okopírovanou verzí připomínek bez toho, aby je opravil a upravil dle faktických argumentů dodaných a interpretovaných přihlašovatelem (a to interpretovaných i za účasti konkrétních faktografických zdrojů a průkazných informací).

Ani v dalším kroku řízení na dodané argumenty v podstatě nebral ohled, nepřihlédl k nim (pouhé *konstatování*, že přihlašovatel tyto argumenty předložil, není možné akceptovat jako věcné vypořádání těchto argumentů a skutečnost, že úřad mohl své rozhodnutí na základě nich zvrátit ve prospěch přihlašovatele ať plně, nebo částečně).

Máme tak za navýsost nevhodné a odporující logické spravedlnosti úředního řízení, aby bylo vydáno *rozhodnutí* a pro případný *rozklad* vyžadován další správní poplatek, když v běžném řízení nebylo vše vypořádáno (tj. nebyl řádně a spravedlivě dokončen proces před vydáním Rozhodnutí) a tedy nemohlo padnout konečné rozhodnutí: Přihlašovatel v řádných termínech uplatnil námitky a předložil argumentaci a tyto nebyly věcně analyzovány PŘED vydáním rozhodnutí. Nemělo být tedy bez toho vydáno – nelze považovat celý proces za řádný jen z toho pohledu, že kroky úřadu jsou činěny v podstatě formálně a že jsou dodrženy termíny.

Zvláště jde-li o řízení s jedním z nejvyšších správních poplatků v ČR!

(Je třeba mít rovněž na paměti, že veřejná správa je **služba** veřejnosti.)

Z výše uvedeného je pak také zjevné, jak neúplně a nespravedlivě by úřad přistupoval k rozkladu – za prvé by předmětem rozkladu byly argumenty, které už měly být vypořádány předešlým řízením. Není tedy možné, aby přihlašovatel byl opětovně zatížen poplatky za něco, co mělo být realizováno

před vydáním Rozhodnutí. Za druhé je z výše uvedeného patrné, že lze očekávat opět liknavý a nevstřícný přístup úřadu o rozkladu, a tak by další vydaný poplatek byl jen další ztrátou přihlašovatele a „mlácením prázdné slámy“ jako doposud. Toto vše snižuje důvěryhodnost celé instituce a skutečnost, že rozklad pak není (nebývá) přihlašovatelem podán, je motivován tímto důvodem – že dosud úřad nepracoval, jak by vůči přihlašovateli měl, a totéž lze očekávat bohužel i nadále.

Vyžadovat za těchto skutečností další poplatek je neakceptovatelné, nemorální a odporuje to představě o důvěryhodné instituci a spravedlivém procesu v právním státě.

Požadujeme sjednání nápravy, aby úřad akceptoval naše argumenty (dokončil řádně vypořádání se s našimi důvody v rámci věcného průzkumu), které byly jeden po druhém (včetně zdroje, zdrojové informace) předloženy v rámci Věcného průzkumu a NEBYLY úřadem ROZPOROVÁNY, a teprve na základě jejich vypořádání (či případně konstatování pochybností, které nelze přisvědčit jedné ani druhé straně), vydat řádné Rozhodnutí ve prospěch přihlašovatele, a to plně nebo zčásti.

Žádáme, aby nás správní orgán vyrozuměl o výsledku šetření a o přijatých opatřeních k nápravě poté, že stížnost shledá důvodnou.